

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΚΑΛΛΙΓΑΣ

Μητροπολίτης Ἀθηνῶν

Qπρὸ μικροῦ ἀναρρηθεὶς εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος Γερμανὸς Καλλιγᾶς ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 4ῃ Μαρτίου 1814. Ἐκεῖθεν, διακούσας τὰ πρῶτα μαθήματα ἐν τῷ Λυκείῳ Ἀργυροπολίου, ἀπέδημησεν εἰς Ῥωσίαν, ἐν ἡλικίᾳ δεκαπέντε περίπου ἐτῶν, παρὰ τῷ αὐτόθι πλοιαρχεύοντι πατρί του Ἐκ Ῥωσσίας παλινოსτῶν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ διεργόμενος τῆς Πάτιου διέτριψεν αὐτόθι παρὰ τῷ ἐκ Κεφαλληνίας ἡγουμένῳ Παρθενίῳ Καλλιγᾷ, ὅστις διαγνοὺς ἐξαιρέτα προσόντα ἕθους, πνεύματος καὶ ψυχῆς εἰς τὸν σε-

μόνον καὶ φιλομαθῆ νεανίαν, προέτρεψεν αὐτὸν νὰ ἀφιερῶσθ τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερωσύνην καὶ τὴν ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ἐλπίζων ὅτι ἡμέραν τινὰ ὁ νεαρὸς Γερμανὸς ἤθελεν ἀποβῆ ἐπίζητον αὐτῆς σέμνωμα. Αἱ χρησταὶ προσδοκίαι τοῦ Παρθενίου δὲν ἐψεύσθησαν. Ὁ νέος Γερμανὸς περιβλήθεις ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Θεολόγου τὸν μοναχικὸν μανδύαν καὶ προχειρισθεὶς εἰς ἱεροδιάκονον ἐν ἡλικίᾳ μόλις δεκαεπτὰ ἐτῶν διέτριψεν εἰς Πάτμον ἐπὶ τετραετίαν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἐνωρὶς ἐξετιμῆθησαν καὶ ἐθαυμάσθησαν αἱ πολλαπλαῖ ἄρεταὶ αὐτοῦ, ἡ σύνεσις, ἡ θεοσέβεια, ὁ εἰλικρινὴς θρησκευτικὸς ζῆλος καὶ τὰ σπάνια αὐτοῦ καὶ εὐγενῆ αἰσθήματα. Εἶτα ἔνεκεν μοναστηριακῶν ὑποθέσεων ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔμεινεν παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ Σελευκίας Ἀνθίμῳ τῷ Μαζαράκη, διευθύνοντι τότε τὴν ἐν Χάλκῃ Θεολογικὴν Σχολήν. Ὁ Γερμανὸς διψῶν εὐρύτερας μαθήσεως καὶ διαλεγόμενος ἐκ τοῦ πόθου νὰ ἐγκύψῃ συστηματικώτερον περὶ τὴν μελέτην τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας εἰσῆχθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Μαζαράκη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολήν τῆς Χάλκης, ἔνθα ἐμορφώθη ἐγκυκλοπαιδικώτερον καὶ ἐπεδόθη περὶ τὴν σπουδὴν ὑψηλοτέρων θεολογικῶν μαθημάτων. Μόλις ἀποφοιτήσας τῆς Σχολῆς προσελήφθη παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα εἰς εὐρύτερον κύκλον πρακτικῆς δράσεως ἐπεδείξατο τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ χαρακτῆρος τὰ ἐξαιρετὰ χαρίσματα εὐδοκίμως διατελέσας κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἱερογραμματεὺς εἶτα δὲ ὡς Πρωτοσύγκελλος καὶ Διευθυντὴς τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἡσθάνετο ἰδιαιτέραν ὄλως ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην εἰς τὸν Γερμανόν, ὅστις εἰς πολλὰς ἐθνικὰς καὶ σπουδαίας ὑποθέσεις ὑπῆρξεν ὁ νοῦς καὶ ὁ δεξιὸς αὐτοῦ βραχίον, καὶ πρὸς ὃν διεπιστεύετο ὕψιστα ζητήματα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ ἑλληνικὴ κοινότης Ἀλεξανδρείας καὶ οἱ ἀλλαγοὶ τῆς Αἰγύπτου ὁμογενεῖς πληθυσμοὶ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης ἡσθάνοντο πρὸς τὸν Γερμανόν, οὗ ὁ βίος ὑπῆρχεν ἀείποτε ἄψογον ὑπόδειγμα καθήκοντος, φιλανθρωπίας, ἐνεργητικότητος, πόνου καὶ στοργῆς καὶ ἀγάπης καὶ χριστιανικῆς παραμυθίας πρὸς τὸ πνευματικὸν ποιμνιον τοῦ Πατριάρχου. Ἄλλ' ἡ ἀκούραστος δραστηριότης καὶ ὁ ἄσθετος ζῆλος περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα ἐκλόνησαν, ὡς εἰκόσ, τὴν ὑγίαν τοῦ Γερμανοῦ, ἀναγκασθέντος βραδύτερον νὰ μὴ ἀποκορῶσθ τὴν ἐκ Μασσαλίας πρόσκλησιν, ὡς ἄλλοτε εἶχεν ἀποποιηθῆ τὴν ἐκ Λιβερπούλ, διὸ μετέβη εἰς Μασσαλίαν ὡς προϊστάμενος τῆς αὐτόθι ἑλληνικῆς καὶ ὀρθοδόξου κοινότητος. Ἐν Μασσαλίᾳ διέτριψεν ἐπὶ τέσσαρα

ἔτη, μεθ' ὃ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Κεφαλληνίας, ὃν διηύθυνεν ἐπὶ πενταετίαν καὶ πλεόν. Ὁ βίος καὶ ἡ πολιτεία τοῦ Γερμανοῦ ὡς ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀπαράμιλλος, ἄψογος, πλήρης ἐναρέτων ἔργων, μετριοπαθείας, εὐποίας ἀδιαλείπτου καὶ δραστηριότητος ἀκαταβλήτου. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἤδη ἡμερῶν, μόλις περιβλήθεις τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα, ἠδυνήθη νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πνευματικοῦ ποιμνίου τῆς προσφιλοῦς του ἰδιαίτερας πατρίδος, διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης, τῆς ἀδιαφιλονεικίης τοῦ ὑπολήψεως καὶ τοῦ ἀπέιρου σεβασμοῦ, ὃν ἐνέπνεεν εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως. Προσεπάθησε, καὶ τὸ κατώρθωσε, νὰ διοργανώσῃ τὰ τοῦ κλήρου ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ νὰ ἀνυψώσῃ τὸ γόητρον αὐτοῦ, αὐτὸς πρῶτος γιγνόμενος ὑπογραμμὸς ἀρετῆς καὶ ἔργων χριστιανικῶν, προσερχόμενος προστάτης καὶ παρήγορος εἰς τοὺς πάσχοντας, συμφιλίων κατὰ τὸ δυνατὸν τοπικὰ μίσθ καὶ ἀντιζηλίας, εἰς πάντα δὲ ἀνοίγων τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀγάπης καὶ ἀγαθοεργίας αὐτοῦ καὶ ἐνθαρρύνων εἴτε διὰ συμβουλῶν εἴτε δι' ἔργων. Τοσαύτης δὲ ἀγαθῆς φήμης καὶ ἀδιαπτώτου ἐμπιστοσύνης ἀπολαύει ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκατεστημένων πλουσιῶν ὁμογενῶν καὶ ἰδίως τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ Κεφαλλήνων, ὥστε εἰς πᾶσαν φιλόανθρωπον ἐπίκλησιν τοῦ σεβαστοῦ των Ἱεράρχου ἀνοίγουσι πρόθυμοι τὰ θαλάντια αὐτῶν εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπιτέλεσιν χριστιανικῶν καὶ θεαρέστων σκοπῶν ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Τοιοῦτος ἐν σκιαγραφίᾳ ὁ βίος καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἄρτι ἀνεληθόντος εἰς τὸ ὕπατον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα τῆς Ἑλλάδος Μητροπολίτου Γερμανοῦ Καλλιγᾶ, ὃν ὑπέδειξεν ὡς μόνον κατάλληλον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ὡς τοιοῦτον ἀνεγνώρισεν ἐκθύμως ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Κοινῇ ἐπικρατεῖ πεποιθήσις ὅτι ὁ νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἰδίου παραδειγματός, τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν, τῆς εὐρείας μορφώσεως καὶ τῆς πεφωτισμένης διοικητικῆς ἰκανότητος, πρὸς δὲ καὶ τῆς σιδηρᾶς θελήσεως καὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς πόθου ὑφ' ὧν διαπνέεται, θέλει ἀναδιοργανώσῃ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ ἀνυψώσῃ τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου.